

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 195/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Филип Матковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Владић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 511/2020 од 08.09.2020. године, у седници већа одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 511/2020 од 08.09.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 511/2020 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, одбачена је, као недозвољена, жалба туженог изјављена против решења Основног суда у Лозници П 405/18 од 09.03.2020. године којим је усвојен предлог тужиље за враћање у пређашње стање, стављено ван снаге решење о повлачењу тужбе П 405/18 од 10.05.2019. године и дата наредба да се по правноснажности решења предмету додели нови пословни број. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда којим је изјављена жалба одбачена је предвиђена чланом 420. став 3. ЗПП, због чега није било места оцени дозвољености изузетне ревизије применом члана 404. ЗПП.

Испитујући правилност побијаног решења, у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став

1, у вези члана 396. ЗПП на коју се ревизијом указује. Другостепени суд је у образложењу побиијане пресуде оценио све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби.

Према стању у списима, одлучујући о предлогу тужиље за враћање у пређашње стање од 13.05.2019. године због пропушеног рочишта одређеног за 10.05.2019. године, на ком је применом члана 311. став 2. ЗПП донето решење којим се тужба сматра повученом, првостепени суд је решењем П 405/18 од 09.03.2020. године усвојио предлог тужиље за враћање у пређашње стање и ставио ван снаге решење о повлачењу тужбе, након оцене да је поднети предлог благовремен, дозвољен и уредан.

Код таквог стања ствари, правилно је другостепени суд жалбу туженог применом члана 401. став 1, у вези члана 114. ЗПП одбацио, као недозвољену.

Неосновано се наводима ревизије оспорава оцена нижестепених судова да је предлог за враћање у пређашње стање уредан, самим тим закључак другостепеног суда да изјављена жалба није дозвољена.

Чланом 109. став 1. ЗПП је прописано да ако странка пропусти рочиште или рок за предузимање неке радње у поступку и услед тога изгуби право на предузимање те радње, суд ће тој странци на њен предлог дозволити да накнадно изврши ту радњу (враћање у пређашње стање) кад постоје оправдани разлози за пропуштање.

Пуномоћник тужиље је предлогом за враћање у пређашње стање правдао свој изостанак са рочишта одређеног за 10.05.2019. године у 10 часова гужвом у саобраћају на путу од Београда до Лознице. Првостепеном суду је у 09:06 часова из канцеларије пуномоћника тужиље суду упућен факс, са обавештењем да је пуномоћник тужиље на путу ка суду, да безуспешно покушава телефоном да контактира централу суда и молбом да се факс хитно изнесе судији са обавештењем да ће пуномоћник тужиље из наведених разлога можда каснити на рочиште. Према стању у списима ово обавештење је поступајућем судији првостепеног суда изнето у 10:06 часова, након што је, услед изостанка пуномоћника тужиље са рочишта, донето решење да се тужба сматра повученом. У прилог достављених одговарајућих доказа о постојању оправданих разлога за пропуштање рочишта, односно уредности поднетог предлога за враћање у пређашње стање, говори и поднесак пуномоћника тужиље, предат истог дана непосредно првостепеном суду, са молбом да се констатује да је на рочиште приступио са четири минута закашњења, из истих разлога који су наведени у послатом факсу.

Код таквог стања ствари, наводима ревизије се неосновано оспорава оцена нижестепених судова да је поднети предлог за враћање у пређашње стање уредан, односно да су достављени довољни докази о оправданости разлога пуномоћника тужиље због којих је пропустио одређено рочиште.

Како је, дакле, првостепеним решењем усвојен благовремен, дозвољен и уредан предлог за враћање у пређашње стање, против ког у смислу члана 114. ЗПП није

дозвољена жалба, Врховни касациони суд је применом члана 414, у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић